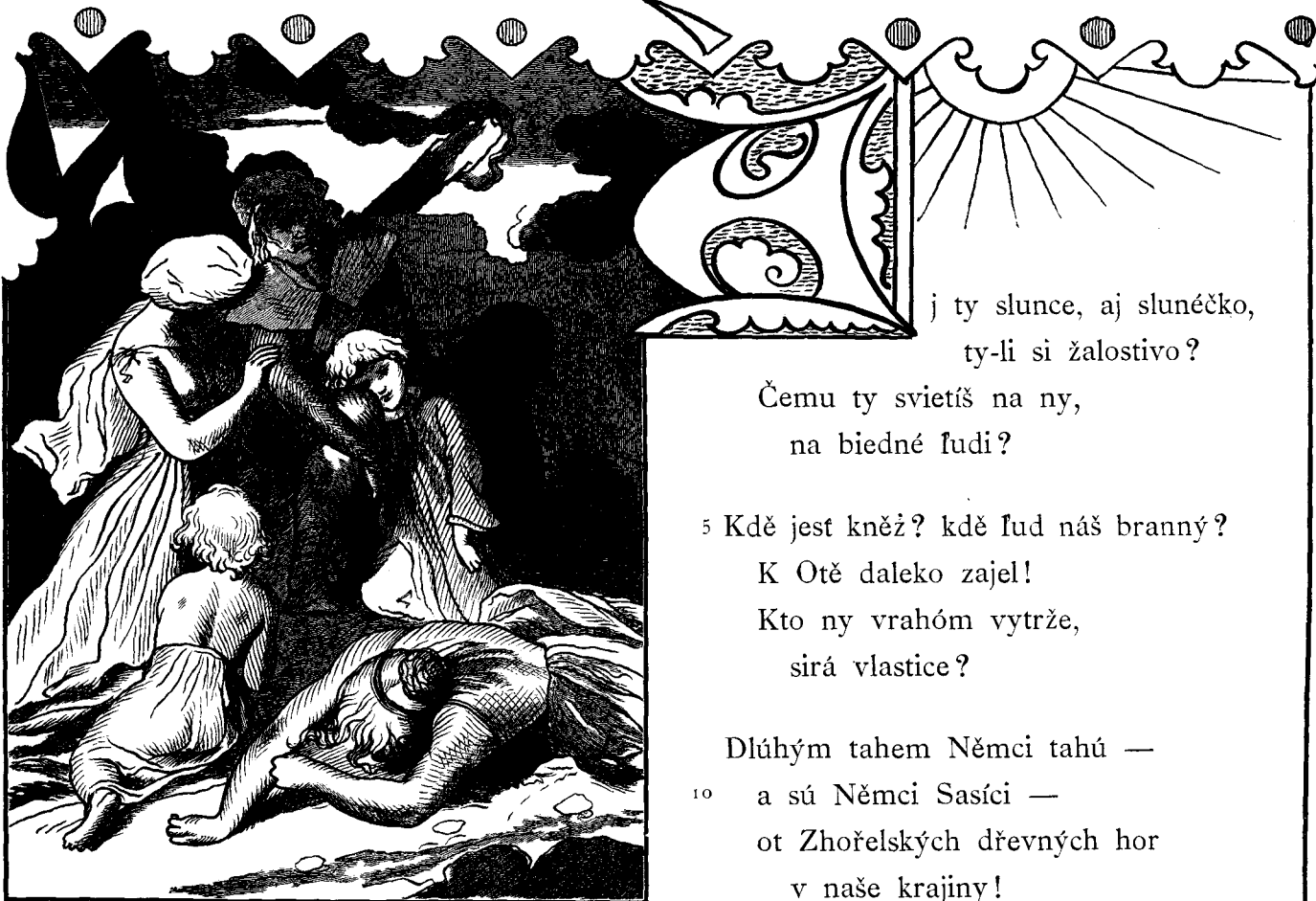

BEŇAŠ HERMANOV

j ty slunce, aj slunéčko,
ty-li si žalostivo?

Čemu ty svietíš na ny,
na biedné ľudi?

5 Kde jest kněz? kde ľud náš branný?
K Otě daleko zajel!
Kto ny vrahóm vytrže,
sirá vlastice?

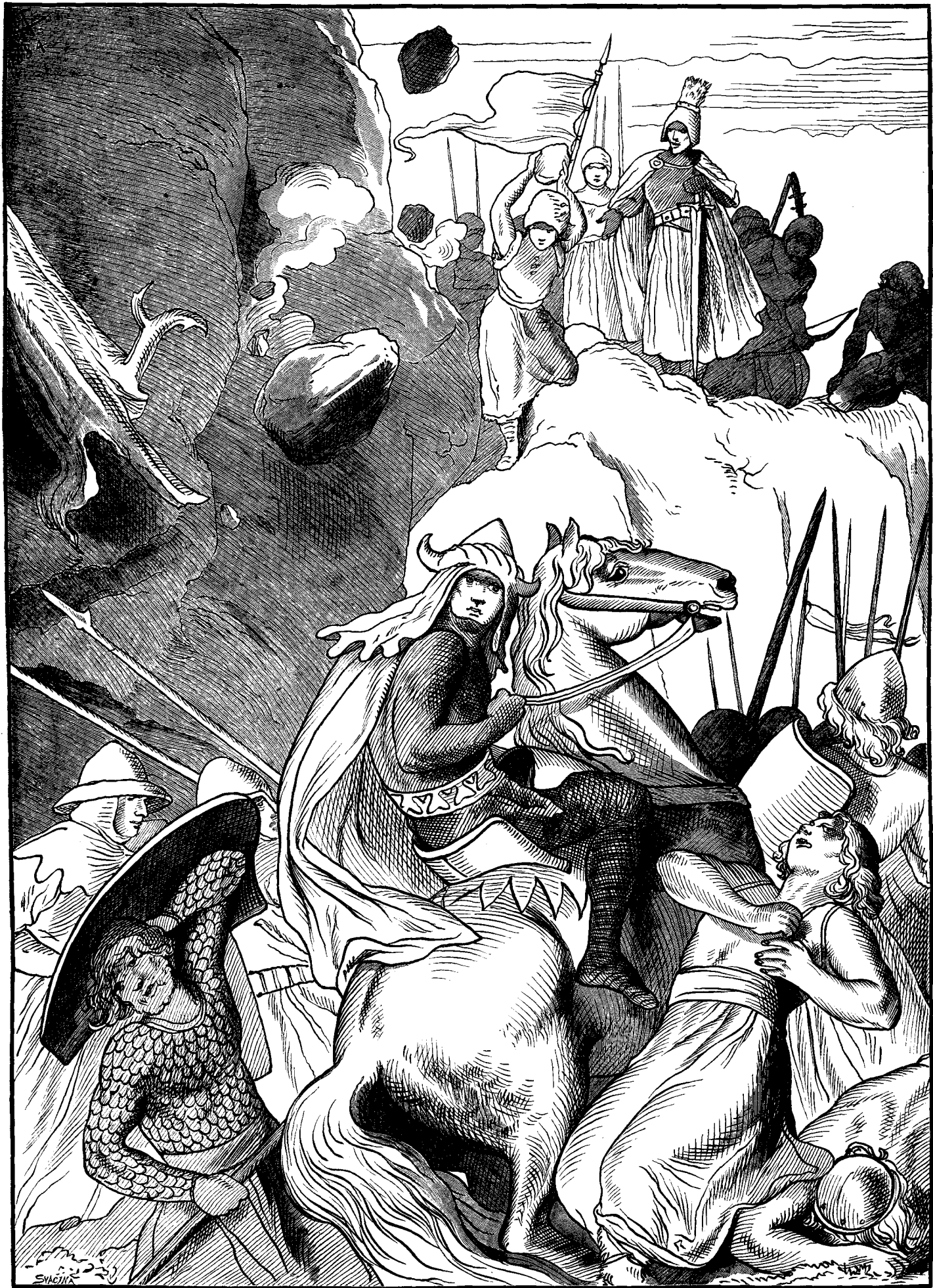
Dlúhým tahem Němci tahú —
10 a sú Němci Sasíci —
ot Zhořelských dřevných hor
v naše krajiny!

„Dajte, nebožátka, dajte
stříebro, zlato, zbožice:
15 paky vám vyžehajú
dvory, chyžice!“

„A všecko nám vyžehach(u),
stříebro, zlato pobrachu,
hovědce otehnu:
20 dále k Troskám jdú!“

„Netužte, kmetie, netužte:
juž vám travička vstává,
tako dlúho stupaná
cuziem kopytem!

65 Obráti se Beneš vz horu,
kynu mečem na pravo:
tamo se síla hrnu —
kynu na levo.

„I v levo buři se síla!
70 Ot zad na skalnatý loň!“
I z loma vše kamenie
na Němce vrhú!

Jide pótká s chluma v rovňu:
i by Němcém úpěti,
75 i by Němcém prnúti,
i pobitie jím!

